II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 21. februar 1986

om godtagelse af tilsagn i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af fiberplader med oprindelse i Finland og Sverige og om afslutning af undersøgelsen

(86/35/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2176/84 af 23. juli 1984 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det europæiske økonomiske Fællesskab [1], særlig artikel 10,

efter konsultation i det rådgivende udvalg, der er nedsat i henhold til nævnte forordning, og

ud fra følgende betragtninger:

A. Procedure

(1) Kommissionen genoptog den 9. januar 1985 antidumpingproceduren vedrørende importen af træfiberplader med oprindelse i Finland og Sverige [2] på grund af ændringer i de berørte eksportvirksomheders selskabsstruktur, jfr. Kommissionens meddelelse om genoptagelse af proceduren. Den pågældende vare er fiberplader, med undtagelse af mellemplade, henhørende under pos. ex 44.11 i den fælles toldtarif, svarende til NIMEXE-nummer 44.11-10, 20, 91 og 99.

(2) Kommissionen underrettede officielt de eksportører og importører, som den vidste var berørt af sagen, samt repræsentanter for eksportlandene og klageren og gav de direkte berørte parter lejlighed til at tilkendegive deres mening skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt.

Nogle fællesskabsproducenter, de berørte eksportører og nogle importører tilkendegav deres mening skriftligt. Desuden anmodede den svenske eksportør og det selskab, der har overtaget to af de pågældende finske eksportvirksomheder, om at blive hørt, hvilket blev imødekommet.

(3) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige, og aflagde kontrolbesøg hos:

Producenter i Fællesskabet

— Gutex, H. Henselmann, GmbH & Co, Waldshut-Tiengen, Forbundsrepublikken Tyskland,
— Hornitex Werke, Horn-Bad Meinberg, Forbundsrepublikken Tyskland,
— Odenwald Faserplattenwerk GmbH, Amorbach, Forbundsrepublikken Tyskland,
— Renitex GmbH, Losheim/Saar, Forbundsrepublikken Tyskland,
— Isoroy SA, Lisieux, Frankrig,
— Unalit SA, Saint-Jean-de-Losne, Frankrig,
— Legnochimica SpA, Mondovì, Italien,
— Orsa SpA, Mondovì, Italien.

Eksportører

— Ahlström OY, Pihlava, Finland,
— Enso-Gutzeit, OY, Heinola, Finland,
— Suomen Kuitulevy OY, Heinola, Finland,
— Wilh. Schauman OY, Helsinki, Finland,
— Karlit AB, Karlholmsbruk, Sverige.

Importører

Wekapal GmbH, Bad Salzuflen, Forbundsrepublikken Tyskland.

Dumpingundersøgelsen omfattede perioden fra den 1. januar til den 31. december 1984.

[1] EFT nr. L 201 af 30. 7. 1984, s. 1.
[2] EFT nr. C 6 af 9. 1. 1985, s. 4.

B. Normal værdi

(4) a) *Sverige*

Det fremgik af dumpingundersøgelsen, at priserne på hårde plader, som er den eneste type fiberplader, der fremstilles og eksporteres af Karlit AB, ved salg på hjemmemarkedet i en længere periode og for betydelige mængders vedkommende havde været lavere end produktionsomkostningerne. Den normale værdi blev derfor fastlagt på grundlag af den beregnede værdi. Kommissionen fastsatte den beregnede værdi ved at sammenlægge produktionsomkostningerne, herunder et rimeligt beløb til dækning af salgs- og administrationsomkostninger samt andre generalomkostninger, og en rimelig fortjenstmargen.

b) *Finland*

For alle finske eksportører blev den normale værdi for begge de relevante typer fiberplader, dvs. hårde plader og isoleringsplader, fastlagt på grundlag af de hjemmemarkedspriser, der faktisk var betalt eller skulle betales i normal handel for samme vare, idet det fremgik, at disse priser var rentable.

C. Eksportpris

(5) Eksportpriserne blev for alle berørte eksportører fastlagt på grundlag af de priser, der faktisk var betalt eller skulle betales for de varer, der solgtes til eksport til Fællesskabet.

(6) Karlit AB's eksportpriser til den tyske importør og forarbejdningsvirksomhed for hårde plader, der pr. 1. januar 1985 associeredes med Karlit AB, var det ikke nødvendigt at beregne, da associeringsaftalen endnu ikke forelå i den af undersøgelsen omfattede periode. Kommissionen indhentede og efterprøvede dog alligevel alle relevante oplysninger om denne importørs omkostninger og priser med henblik på et eventuelt nyt tilsagn fra Karlit AB, hvori der i så fald skulle tages hensyn til en sådan associering.

D. Sammenligning

(7) Ved sammenligningen af den normale værdi med eksportpriserne tog Kommissionen i fornødent omfang hensyn til forskelle, der påvirkede prisernes sammenlignelighed, navnlig mængderabatter og andre rabatter samt salgsbetingelser, såsom kreditvilkår, transport, forsikring, håndtering og løn til sælgere. Der blev taget behørigt hensyn til sådanne forskelle, hvor det på tilfredsstillende måde kunne godtgøres, at krav herom var berettigede.

Til alle sammenligninger anvendtes priser ab fabrik for hver enkelt transaktion.

E. Dumpingmargen

(8) Det fremgår af ovennævnte undersøgelse af de faktiske omstændigheder, at der finder dumping sted for så vidt angår alle berørte eksportører, og at dumpingmargenen er lig med forskellen mellem den fastsatte normale værdi og prisen ved eksport til Fællesskabet.

(9) Dumpingmargenerne er forskellige alt efter eksportør, importerende medlemsstat og de pågældende fiberpladers art; den vejede gennemsnitlige margen for hver af de af undersøgelsen omfattede eksportører er:

Finland:

— Ahlström OY:	16,78 % for hårde plader; 26,62 % for bløde plader,
— Enso-Gutzeit OY:	11,5 % for hårde plader; 12,12 % for bløde plader,
— Wilh. Schauman OY:	11,14 % for hårde plader; ingen eksport af bløde plader.

Sverige:

Karlit AB:	5,4 % for hårde plader; ingen eksport af bløde plader.

F. Skade

(10) Efter at have gennemført antidumpingundersøgelser vedrørende importen af fiberplader fra forskellige lande fastslog Kommissionen i 1982 ved forordning (EØF) nr. 1633/82 [1], at dumpingimporten af fiberplader, herunder dumpingimporten fra Finland og Sverige, havde påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet skade, og at det var påkrævet at indføre beskyttelsesforanstaltninger. Kommissionen godtog derfor tilsagn, som de pågældende eksportører afgav i forbindelse med nærværende undersøgelse, og som afhjalp skaden.

(11) Disse tilsagn har forbedret situationen for fiberpladeindustrien i Fællesskabet, men den er dog langt fra tilfredsstillende. Situationen er fortsat kendetegnet ved ringe kapacitetsudnyttelse, nedsat fortjeneste og en stor markedsandel for importerede varer. Produktionen af hårde plader i Fællesskabet er følgelig faldet fra 520 200 tons i 1982 til 465 500 tons i 1984, medens den pågældende erhvervsgrens salg i Fællesskabet er faldet fra 412 400 tons til 403 800 tons i samme periode.

(12) Samtidig var forbruget af hårde plader stort set uændret, således at fællesskabsproducenternes markedsandel i Fællesskabet faldt yderligere. Endvidere har tre producenter af fiberplader i Fællesskabet set sig nødsaget til at indstille produktionen siden 1982, hvilket medførte et yderligere tab af arbejdspladser.

[1] EFT nr. L 181 af 25. 6. 1982, s. 19.

(13) Derimod steg importen af hårde plader fra Finland fra 38 146 tons i 1982 til 42 990 tons i 1984, svarende til en forøgelse af markedsandelen fra 4,3 % til 4,8 %. Selv om importen af denne vare fra Sverige til Fællesskabet faldt fra 118 337 tons i 1982 til 112 449 tons i 1984, var der blot tale om en mindre nedgang i markedsandelen i denne periode, nemlig fra 13,3 % til 12,6 %.

(14) Der er derfor intet der tyder på, at dumpingimporten af fiberplader fra Finland og Sverige ikke igen vil påføre den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet væsentlig skade, såfremt der ikke findes beskyttelsesforanstaltninger.

G. Fællesskabets interesser

(15) I betragtning af de alvorlige vanskeligheder, som denne erhvervsgren i Fællesskabet fortsat befinder sig i, er Kommissionen nået til den konklusion, at det er i Fællesskabets interesse, at der gribes ind, dog ikke for så vidt angår Wilh. Schauman OY, Helsinki, som har indstillet produktionen og eksporten af hårde plader i slutningen af 1985.

H. Tilsagn

(16) De pågældende eksportører er blevet underrettet om de vigtigste resultater af undersøgelsen og har fremsat bemærkninger hertil. Der blev derefter afgivet tilsagn af Karlit AB, Sverige, vedrørende dette selskabs eksport af hårde plader til Fællesskabet, og af Suomen Kuitulevy OY, som er det selskab, der har overtaget fiberpladeaktiviteterne fra Ahlström OY, Pihlava og Enso-Gutzeit OY, Heinola, vedrørende disse selskabers eksport af fiberplader til Fællesskabet.

(17) Med nævnte tilsagn sikres det, at eksportpriserne til Fællesskabet fastsættes på et niveau, der er tilstrækkelig til at hindre, at der påføres denne erhvervsgren i Fællesskabet skade. I den udstrækning disse tilsagn indeholder bestemmelser om prisforhøjelser, overstiger forhøjelserne i intet tilfælde de i undersøgelsen konstaterede dumpingmargener. Det fremgår endvidere, at det er muligt effektivt at føre kontrol med overholdelsen af disse tilsagn, navnlig eftersom Kommissionen i forbindelse med undersøgelsen ikke konstaterede nogen misligholdelse af de hidtil gældende tilsagn.

(18) Under disse omstændigheder finder Kommissionen, at de afgivne tilsagn kan godtages, og undersøgelsen kan derfor sluttes, uden at der indføres antidumpingtold.

(19) Der blev ikke gjort indsigelse mod denne afgørelse i Det rådgivende Udvalg —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

De tilsagn, der er afgivet af Suomen Kuitulevy OY, Heinola, og Karlit AB, Karlholmsbruk, i forbindelse med antidumpingundersøgelsen vedrørende importen af fiberplader, med undtagelse af mellemplade, henhørende under pos. ex 44.11 i den fælles toldtarif, svarende til NIMEXE-nummer 44.11-10, 20, 91 og 99, med oprindelse i Finland og Sverige, godtages.

Artikel 2

Den i artikel 1 nævnte antidumpingundersøgelse sluttes.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. februar 1986.

På Kommissionens vegne

Willy DE CLERCQ

Næstformand